

ROKYTNICE ZNÍ

HUDEBNĚ-LITERÁRNÍ DNY V ROKYTNICI NAD JIZEROU
MUSIKALISCH-LITERARISCHE TAGE IN ROCHLITZ AN DER ISER

13.–16. 8. 2026

MALÁ VEČERNÍ HUDBA

HUDEBNÍ REVUE / EINE MUSIK REVUE

13. 8. 18:00 KULTURNÍ DŮM / KULTURHAUS,
ROKYTNICE NAD JIZEROU

MOZART!

SINFONIA CONCERTANTE

SLAVNOSTNÍ KONCERT / FEIERLICHES KONZERT

15. 8. 18:00 JÍZDÁRNA, STATEK FOŘT / REITHALLE
DES HOFES FOŘT, ČERNÝ DŮL

16. 8. 18:00 KOSTEL SV. MICHAELA / KIRCHE ST. MICHAEL,
ROKYTNICE NAD JIZEROU

VÁŽENÉ PUBLIKUM, MILÍ PŘÁTELÉ A HOSTÉ,
VÍTEJTE NA 5. ROČNÍKU FESTIVALU
ROKYTNICE ZNÍ!

Rokytnice zní 2026 – Rokytnice zní Mozartem

Mozart – génius.

V podstatě by tato dvě slova jako úvod k letošnímu programu stačila.

Mozart – nesmrtelný, neustále živý.

Svým dílem přístupný všem generacím všech národností na celém světě.

Svou osobností fascinující, ohromující a neustále inspirující.

Nepochopitelný, a přesto se svými různými slabostmi i neuvěřitelně lidský.

Z jeho hudby prýští radost, energie.

Jeho hudba vyzývá k tanci, je lehká a hravá a zároveň se dotýká temných a hlubokých zákoutí lidské duše.

Jeho hudba je často prostá a zdá se nám známá, a přesto je nepředvídatelná.

Pro hudebníky bývá jeho hudba mnohdy tím největším oříškem. Traduje se, že zahrát jednoduchou Mozartovu melodii je to nejtěžší. Jako by byla cesta od složitého k jednoduchému nedosažitelným zlatým grálem. Podobně jako jednoduchá linka štětcem, či mistrný verš.

A přesto, nebo právě proto, je to pro nás nejvyšší meta, před kterou se jako hudebníci i jako posluchači pokaždé skláníme.

Letos slavíme 270 let od narození Wolfganga Amadea Mozarta.

Na programech našich koncertů zazní díla i dalších umělců, o kterých si myslíme, že jsou s Mozartem propojeni – v první řadě je takovým umělcem básník Jaroslav Seifert, nositel Nobelovy ceny za literaturu.

Moc se těšíme, že se s vámi letos ponoříme do kouzla Mozartovy hudby a právě s tímto skladatelem oslavíme pět let trvání festivalu Rokytnice zní.

Přejeme Vám krásné dny plné hudby a poezie

BARLEN ensemble

Barbora Linke Holická

Lenka Machová

**GEEHRTES PUBLIKUM, LIEBE FREUNDE UND GÄSTE,
WIR HEISSEN SIE HERZLICH WILLKOMMEN ZUM 5. JAHRGANG DES
FESTIVALS ROCHLITZ KLINGT!**

Rochlitz klingt 2026 – Mozart klingt durch Rochlitz

Mozart – ein Genie.

Eigentlich würden diese beiden Worte als Einleitung zum diesjährigen Programm ausreichen.

Mozart – unsterblich, immer lebendig.

Mit seinem Werk ist er für alle Generationen und alle Nationalitäten auf der ganzen Welt zugänglich.

Seine Persönlichkeit ist faszinierend und überwältigend, unerreichbar und doch mit seinen verschiedenen Schwächen unglaublich menschlich.

Aus seiner Musik strömen Freude, Energie und die Aufforderung zum Tanz. Seine Musik ist leicht und verspielt und berührt zugleich die dunkelsten und tiefsten Winkel der menschlichen Seele. Seine Musik ist oft einfach und wirkt, als wäre sie uns bereits bekannt, und doch ist sie unvorhersehbar.

Gleichzeitig ist seine Musik für uns die größte Herausforderung; man sagt, eine einfache Mozart-Phrase zu spielen, sei das Schwierigste. Als wäre der Weg vom Komplexen zum Einfachsten eine Art Heiliger Gral. Vielleicht ähnlich wie ein einfacher Pinselstrich oder ein meisterhafter Vers.

Und dennoch, oder gerade deshalb, ist es für uns jedes Mal das „Größte“. Das, vor dem wir uns als Musiker und als Zuhörer jedes Mal verneigen.

In diesem Jahr feiern wir den 270. Geburtstag von Wolfgang Amadeus Mozart.

Auf unseren Konzertprogrammen stehen auch Werke anderer Künstler, von denen wir glauben, dass sie eine gewisse Verbindung zu Mozart haben.

Wir freuen uns sehr darauf, dieses Jahr gemeinsam mit Ihnen in die Magie der Musik Mozarts einzutauchen und mit diesem Komponisten den 5. Jahrgang des Festivals „Rochlitz klingt“ zu feiern.

*Wir wünschen Ihnen schöne Tage
voll von Dichtung und Musik,*

Ihr BARLEN ensemble

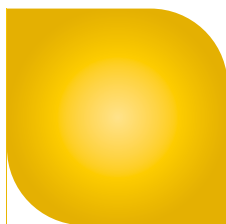
Barbora Linke Holická

Lenka Machová

13. 8. 2026, 18.00
KULTURNÍ DŮM, ROKYTNICE NAD JIZEROU
KULTURHAUS, ROCHLITZ AN DER ISER

HUDEBNÍ REVUE
MALÁ VEČERNÍ HUDBA

EINE MUSIK REVUE
EINE KLEINE ABENDMUSIK

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756–1791)
MALÁ NOČNÍ HUDBA, SERENÁDA Č. 13 G DUR, KV 525
EINE KLEINE NACHTMUSIK, SERENADE NR. 13 G-DUR KV 525
Allegro

Předávání cen dětem / Übergabe der Preise an die Kinder

QUEEN (1970)
WE ARE THE CHAMPIONS

přestávka / Pause

SCOTT JOPLIN (1868–1917)
THE ENTERTAINER

WOLFGANG AMADEUS MOZART
ÁRIE DONA GIOVANNIHO FIN CH' AN VINO
Z OPERY DON GIOVANNI, KV 527
AUS DER OPER DON JUAN KV 527,
ARIE DES DON JUANS FIN CH' AN VINO

QUEEN
SOMEBODY TO LOVE

BOHUSLAV MARTINŮ (1890–1959)
MADRIGAL Č. 1 PRO HOUSLE A VIOLU
MADRIGAL NR. 1 FÜR VIOLINE UND VIOLA

WOLFGANG AMADEUS MOZART
ÁRIE PAPAGENA Z OPERY KOUZELNÁ FLÉTNA, KV 620
AUS DER OPER DIE ZAUBERFLÖTE, KV 620, ARIE DES PAPAGENO

ÁRIE KRÁLOVNY NOCI Z OPERY KOUZELNÁ FLÉTNA, KV 620
AUS DER OPER DIE ZAUBERFLÖTE, KV 620,
ARIE DER KÖNIGIN DER NACHT

W. A. MOZART / ZEQUINHA DE ABREU (1880–1935)
ALLA TURCA – TICO TICO

WOLFGANG AMADEUS MOZART
MALÁ NOČNÍ HUDBA, SERENÁDA Č. 13 G DUR, KV 525
EINE KLEINE NACHTMUSIK, SERENADE NR. 13 G-DUR, KV 525
Rondo

Mozartova slavná serenáda a ragtime amerického černošského jazzmana **Scotta Joplina...**
Mozartův Turecký pochod a strhující brazilský rytmus rychlé samby...
Mozartovy hrátky s notami i se slovy a podobná hravost v tvorbě **Franze Fühmanna...**
Wolfgang Amadeus Mozart a Freddie Mercury...

Pravděpodobně bychom na první pohled v uvedených skladbách souvislosti nehledali – ale při bližším pohledu objevíme několik společných rovin. A jednu nade všemi. Je to tvůrčí kreativita a chuť strávit určitý čas sám se sebou a s hudebním nástrojem nebo s perem a tužkou, potřeba vyjádřit svoje pocity a vyzkoušet něco úplně nového. Dalším výrazným spojníkem všech jmenovaných umělců je také prostá touha nabídnout posluchačům zábavu.

Mozart miloval vše nové, krásné, barevné, zajímavé, neobvyklé, provokující, bouřlivé i zábavné – velmi podobně jako Freddie Mercury. Miloval čas a koncertování se svými přáteli, kteří ho inspirovali, mezi nimi se cítil nejsvobodněji, stejně jako slavný Brit ve své skupině **Queen**.

Přesto byl individualista, nezařaditelný a neukojitelný duch, který neustále sbíral inspiraci a prahl po dokonalosti a kráse.

Byl však zároveň velmi citově vázán na přátele a rodinu. Neustále jim psal dopisy či krátké zprávy o svých cestách a o prožitcích, chtěl být stále ve spojení, toužil po komunikaci a dožadoval se odpovědí na své zprávy

Jak by se asi choval v dnešní době bleskurychlé výměny informací? Byl by z nových možností nadšen? Propadl by jim? Stala by se z něj hvězda sociálních médií?

Ať tak či tak, Mozart nikdy neusiloval o svou popularitu. Nikdy se nepodbízel a nechtěl se prvoplánově zalíbit. Jeho práce vycházela z existenciální potřeby tvořit přesně podle svého instinktu a uměleckého přesvědčení.

Pohrdal arogantním jednáním svých nadřízených, nerad respektoval byrokratická pravidla a nesnesl vedle sebe přetvářku.

V dopisech si vymýšlel slova, psal pozpátku, každé slovo jinou řečí, dokonce si ze strachu z úřední cenzury vymyslel šifrovaný jazyk, kterým psal svému otci.

Podobnou komunikační potřebu mělo mnoho umělců – včetně spisovatele Franze Fühmanna. Fühmann, rodák z Rokytnice nad Jizerou, napsal nespočet dopisů svým blízkým, přátelům a kolegům, také spoustě dětí. Jako spisovatel neustále přemýšlel o významu jednotlivých slov. Podobně jako Mozart si také on rád hrál se slovy, vymýšlel pro děti přesmyčky a říkadla, rád experimentoval s písmeny a tvořil z nich různé grafické tvary. Přesně to bylo také jedním z témat letošní dětské čtenářské soutěže – buďte hraví, vymýšlejte si, opusťte pravidla a dejte prostor slovní fantazii! A je naprosto skvělé, že se děti tímto směrem nebály vypravit!

Madrigal č. 1 od **Bohuslava Martinů** jsme na program zařadili jako pozvánku na nedělní slavnostní koncert. Martinů se svým stylem psaní, hlavně v meziválečném období, hlásil k takzvaným neoklasikům, pro něž byla Mozartova hudba ztělesněním dokonalého řádu, čistoty a rovnováhy formy. Martinů se k napsání tří madrigalů pro housle a violu nechal inspirovat skladbou Wofganga Amadea Mozarta, který jako první v hudební historii vytvořil rovnocenný koncertantní dialog těchto dvou nástrojů. Na nedělním koncertě takový dialog zazní v ještě grandióznější formě – a sice v Mozartově Koncertantní symfonii, v níž jsou housle a viola doprovázeny orchestrem.

Dnešní koncert provázejí úryvky z knihy spisovatele Zdeňka Mahlera Sbohem můj krásný plameni o životě W. A. Mozarta.

Užijte si pestrý hudební večer!

Mozarts berühmte Serenade und der Ragtime des amerikanischen schwarzen Jazzmusikers **Scott Joplin...**

Mozarts „Türkischer Marsch“ und der mitreißende brasilianische Rhythmus einer schnellen Samba...Mozarts Spiel mit Noten und Worten und eine ähnliche Verspieltheit im Werk von **Franz Fühmann... Wolfgang Amadeus Mozart** und **Freddie Mercury...**

Wahrscheinlich würden wir auf den ersten Blick keine Zusammenhänge zwischen den genannten Kompositionen suchen – doch bei genauerem Hinsehen entdecken wir einige Gemeinsamkeiten, und eine davon sticht besonders hervor: Es ist die schöpferische Kreativität und die Lust, eine gewisse Zeit mit sich selbst und einem Musikinstrument oder mit Feder, Bleistift oder Buntstift zu verbringen. Das Bedürfnis, seine Gefühle auszudrücken und etwas völlig Neues auszuprobieren. Und natürlich auch der Wunsch, den Zuhörern einfach nur Unterhaltung zu bieten.

Mozart liebte alles Neue, Schöne, Bunte, Interessante, Ungewöhnliche, Provokative, Stürmische und Unterhaltsame – ganz ähnlich wie Freddie Mercury. Er liebte es, Zeit mit seinen Freunden zu verbringen und mit ihnen aufzutreten, sie inspirierten ihn. In ihrer Mitte fühlte er sich am freiesten, genau wie der berühmte Brite in seiner Band **Queen**. Dennoch war Mozart ein Individualist, ein unklassifizierbarer und unersättlicher Geist, der ständig Inspiration sammelte und nach Perfektion und Schönheit strebte.

Er war aber auch sehr emotional, fühlte sich an seine Freunde und Familie gebunden. Er schrieb ihnen ständig Briefe oder kurze Nachrichten über seine Reisen und Erlebnisse, wollte stets in Verbindung bleiben und verlangte geradezu nach Antworten auf seine Nachrichten.

Wie hätte er sich wohl in Zeiten unserer blitzschnellen Kommunikationsmöglichkeiten verhalten? Wäre er davon begeistert gewesen? Würde er ihnen verfallen? Vielleicht wäre er sogar ein Social-Media-Star geworden?

Wie dem auch sei, Mozart strebte niemals nach Popularität. Er schmeichelte sich nie ein und wollte nicht um jeden Preis gefallen. Sein Schaffen entsprang dem existenziellen Bedürfnis, ganz nach seinem Instinkt und seiner künstlerischen Überzeugung zu handeln. Er verachtete das arrogante Auftreten seiner Vorgesetzten, hielt sich nur ungern an bürokratische Regeln und konnte Heuchelei nicht ertragen.

In seinen Briefen erfand er Wörter, schrieb rückwärts, jedes Wort in einer anderen Sprache, und entwickelte sogar eine Geheimsprache, in der er an seinen Vater schrieb, aus Angst vor der behördlichen Zensur.

Viele Künstler hatten ein ähnliches Kommunikationsbedürfnis – darunter auch der Schriftsteller Franz Fühmann. Fühmann, gebürtig aus Rochlitz an der Iser, schrieb unzählige Briefe an seine Angehörigen, seine Freunde und Kollegen sowie an viele Kinder. Ähnlich wie Mozart spielte auch er gerne mit Worten, erfand für Kinder Anagramme und Reime und schrieb in verschiedenen grafischen Formen. Als Schriftsteller dachte er ständig über die wahre Bedeutung einzelner Wörter nach.

Genau das war auch eines der Themen des diesjährigen Lesewettbewerbs für Kinder – seid verspielt, lasst eurer Fantasie freien Lauf, brecht die Regeln und gebt der Wortphantasie Raum! Und es ist absolut großartig, dass die Kinder sich nicht gescheut haben, diesen Weg einzuschlagen.

Das Madrigal Nr. 1 von **Bohuslav Martinů** haben wir als Einstimmung auf das festliche Konzert am Sonntag in das Programm aufgenommen. Martinů reihte sich mit seinem Kompositionsstil, vor allem in der Zwischenkriegszeit, in die Reihe der sogenannten Neoklassiker ein, für die Mozarts Musik die Verkörperung vollkommener Ordnung, Reinheit und formaler Ausgewogenheit war. Martinů ließ sich beim Komponieren seiner drei Madrigale für Violine und Viola von einem Werk Wolfgang Amadeus Mozarts inspirieren, das als Erstes in der Musikgeschichte einen gleichberechtigten konzertanten Dialog zwischen diesen beiden Instrumenten schuf. Beim Konzert am Sonntag wird ein solcher Dialog in noch grandioserer Form zu hören sein – nämlich in Mozarts „Konzertanter Sinfonie“, in der Violine und Viola vom Orchester begleitet werden.

Das heutige Konzert wird von Auszügen aus dem Buch des Schriftstellers Zdeněk Mahler „Sbohem můj krásný plameni“ über das Leben von W. A. Mozart begleitet.

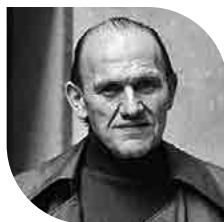
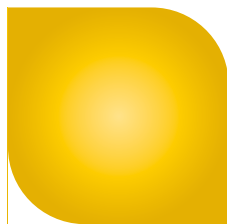
Haben Sie einen kurzweiligen Abend!

15. 8. 2026, 18.00
JÍZDÁRNA, STATEK FOŘT / REITHALLE DER FARM FOŘT,
ČERNÝ DŮL

16. 8. 2026, 18.00
KOSTEL SV. MICHAELA, ROKYTNICE NAD JIZEROU
KIRCHE ST. MICHAEL, ROCHLITZ AN DER ISER

SLAVNOSTNÍ KONCERT / FEIERLICHES KONZERT

MOZART! SINFONIA CONCERTANTE

JAROSLAV SEIFERT (1901–1986)

NA BERTRAMCE
AUF DER BERTRAMKA

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756–1791)

SYMFONIE Č. 15 G DUR, KV 124
SYMFONIE NR. 15 G – DUR, KV 124

Allegro
Andante
Menuetto.Trio
Presto

FRANZ FÜHMANN (1922–1984)

Z KNIHY 22 DNÍ ANEB PŮLE ŽIVOTA, NÁHLÁ VZPOMÍNKA
AUS DEM BUCH 22 TAGE, ODER DIE HÄLFTE DES LEBENS,
PLÖTZLICHES ERINNERN

DMITRIJ ŠOSTAKOVIČ (1906–1975)

DVA KUSY PRO SMYČCOVÝ OKTET, OP. 11
ZWEI STÜCKE FÜR EIN STREICHOKTETT, OP. 11

Preludium. Adagio
Scherzo. Allegro molto

SAMUEL BARBER (1910–1981)

ADAGIO, OP. 11

přestávka / Pause

JAROSLAV SEIFERT

ŘÍKÁTE-LI VERŠŮM TAKÉ ZPĚV
WENN SIE VERSE GESANG NENNEN

WOLFGANG AMADEUS MOZART

KONCERTANTNÍ SYMFONIE PRO HOUSLE, VIOLU A ORCHESTR
ES DUR, KV 364
SINFONIA CONCERTANTE FÜR GEIGE, BRATSCHEN UND ORCHESTER
ES-DUR, KV 364

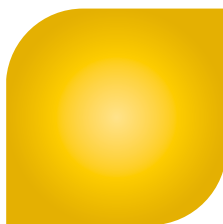
Allegro
Adagio
Presto

„Hudba a poezie jsou na světě to nejkrásnější, co nám život může dát. Kromě lásky ovšem.“
Jaroslav Seifert

Dnešní koncert věnujeme tomuto krédu.

Večer otevíráme verši **Jaroslava Seiferta** o schopnosti hudby **W. A. Mozarta** dělat život krásnějším.

Vzápětí zazní Mozartova symfonie č. 15, která je radostným dílem mladého muže. Mozartovi bylo právě 16 let, když ji dokončil. Sám ji podepsal jako: Sinfonia del Signore Cavaliere Wofgango Amadeo Mozart Salisburgo 21 Febrero 1772. Titul kavalíra získal Mozart od papeže jakožto nositel Řádu Zlaté ostruhy. Mozart jinak tituly neužíval, je proto zajímavé, že u této symfonie ano. Možná jen rozverně mládí? Tato symfonie je považována za velmi hravou a vtipnou – jako bychom tu zaslechli hru na schovávanou či na honěnou mezi nástrojovými skupinami, často nám může připadat, že si nástroje mezi sebou povídají. Mladistvá energie a radost prýští z poslední věty označené jako presto. Mozart toto označení užíval, když chtěl dosáhnout extrémně rychlého tempa.

Úvahou **Franze Fühmanna** se dostáváme k novému poetickému momentu – k popisu krajiny a krásy ve snu, dokonce k paradoxnímu přání tuto krásu nezachycovat a literárně nezpracovávat. Neprožíváme takové chvíle neustále? Strípky momentů, které jen problesknou a zůstanou naším bohatstvím, aniž bychom je sdíleli dále. Poezie každodennosti.

Franz Fühmann, rodák z Rokytnice nad Jizerou, byl velkým obdivovatelem veršů Jaroslava Seiferta, mnohé z nich přeložil do němčiny a v Německu se zasadil o jejich vydání v almanachu české poezie Die Glasträne. Oba spisovatelé se znali a několikrát se setkali.

Jako protiklad k Mozartově absolutní kráse následuje Oktet op. 11 ruského skladatele **Dmitrije Šostakoviče**, který je také autorovým velmi raným dílem, podobně jako Mozartova Symfonie č.15. Šostakovič má právě za sebou velmi úspěšnou premiéru své první symfonie, když píše tento oktet, který nakonec zůstává fragmentem se dvěma větami. Přes Šostakovičovo mládí zde ale přesně slyšíme razanci, rytmičnost a typickou nekompromisnost jeho hudební mluvy. Po tiché a výmluvně pomalé větě vyhrává nespoutaná energie scherza a v závěru jsme svědky živelné, až frenetické jízdy mládí a elánu.

Skladatel věnoval oktet svému příteli, básníku Voloději Kurchavovi. Tedy i zde nacházíme spojitost s poezií.

Adagio amerického skladatele **Samuela Barbera** je považováno za jednu z nejkrásnějších, i když možná nejsmutnějších skladeb pro smyčcové nástroje, ne-li vážné hudby vůbec. Barberovo Adagio se stalo tak populárním, že téměř zastínilo všechny ostatní autorovy skladby. Je často používáno jako filmová hudba, doprovází různé události. Pro nás je tato skladba i vyjádřením smíření, možná i moudrosti a pokory, pohledu dovnitř. Záměrně ji necháváme zaznít vedle oktetu Dmitrije Šostakoviče. Oba skladatelé jsou vrstevníci, každý však pochází z naprosto odlišného prostředí, z jiného světadílu, každý vyrůstal za diametrálně rozdílných podmínek. Barberova hudba je plná zpěvných melodií a hlubokých citů, Šostakovičova pak ironická, ostrá, dramatická až tragická. Přesto se jejich díla často objevují společně na koncertech i na nahrávkách – právě pro hlubokou emotivní sílu a výmluvnost.

Zpěv Jaroslava Seiferta ze sbírky Halleyova kometa, který zazní na koncertu po přestávce, je jedním z jeho nejniternějších vyznání lásky k hudbě, k poezii i k lásce samotné. Nádherná a hudebnost veršů, krása a bohatství jazyka byly již nespočetněkrát popsány a nakonec oceněny Nobelovou cenou za literaturu.

Nechme na sebe tuto krásu působit ve spojení s hudbou skladatele, kterého měl Jaroslav Seifert nejraději – s hudbou Wolfganga Amadea Mozarta.

Koncertantní symfonií pro housle, violu a orchestr, která zazní v závěru koncertu, završíme a oslavíme páté konání festivalu Rokytnice zní.

Není jasné, proč vlastně Mozart tuto skladbu napsal, nejedná se o žádnou objednávku. Spíše jde o pokus. Forma koncertantní symfonie, tedy koncertu pro více sólových nástrojů s velmi vyváženým doprovodem orchestru, nebyla doposud používána. Alchymisté zřídkakdy objevili během svých pokusů zlato – Mozartovi se to během jeho experimentální řady s touto formou podařilo. Koncertantní symfonie KV 364 je apoteózou pro dva smyčcové nástroje. Vznikla tak skladba, která je jednou z nejznámějších, ne-li tou jednou skladbou s velkým S pro společné koncertování houslí a violy. Pro každého houslistu či houslistku a violistu či violistku patří tato skladba k těm nejkrásnějším a na její provedení se pokaždé neskonalé těší.

My ji vnímáme také jako nádherný dialog dvou nástrojů a oslavu přátelství. Jako sólistky máme obrovskou radost, že můžeme tuto skladbu provést letos právě zde a právě pro vás.

Přejeme vám hezký koncertní večer!

„Musik und Poesie sind das Schönste, was uns das Leben auf dieser Welt schenken kann. Abgesehen von der Liebe natürlich.“

Jaroslav Seifert

Das heutige Konzert widmen wir diesem Credo.

Wir eröffnen den Abend mit Versen von **Jaroslav Seifert** über die Fähigkeit der Musik von **W. A. Mozart**, das Leben schöner zu machen.

Anschließend erklingt Mozarts Sinfonie Nr. 15, ein fröhliches Werk eines jungen Mannes. Mozart war gerade 16 Jahre alt, als er sie vollendete. Er selbst signierte sie wie folgt: „Sinfonia del Signore Cavaliere Wolfgang Amadeus Mozart, Salzburg, 21. Februar 1772“. Den Titel „Cavaliere“ erhielt Mozart vom Papst als Träger des Ordens der Goldenen Spore. Da Mozart sonst keine Titel verwendete, ist es daher interessant, dass er dies bei dieser Sinfonie tat. Vielleicht nur jugendliche Verspieltheit? Diese Sinfonie gilt als sehr verspielt und witzig – oft hat man den Eindruck, als hörten wir hier ein Versteckspiel oder eine Verfolgungsjagd zwischen den Instrumentengruppen, und es scheint uns oft, als würden die Instrumente miteinander sprechen. Jugendliche Energie und Freude sprudeln deutlich aus dem letzten Satz, der als „Presto“ bezeichnet ist. Mozart verwendete diese Bezeichnung, wenn er ein extrem schnelles Tempo erreichen wollte.

Ein Essay von **Franz Fühmann** führt uns zu einem neuen poetischen Moment – zur Beschreibung der Landschaft und der Schönheit im Traum, ja sogar zu dem paradoxen Wunsch, diese Schönheit nicht festzuhalten und literarisch nicht zu verarbeiten. Erleben wir solche Momente nicht ständig? Bruchstücke von Augenblicken, die an uns vorbeihuschen und, ohne dass wir sie in irgendeiner Weise weitergeben, unser Reichtum bleiben. Die Poesie des Alltags.

Franz Fühmann, gebürtig aus Rochlitz an der Iser, war ein großer Bewunderer der Gedichte von Jaroslav Seifert; viele davon übersetzte er ins Deutsche. Er war einer der Herausgeber der „Glasträne“, des deutschen Almanachs der tschechischen Poesie. Beide Schriftsteller kannten sich und trafen sich mehrmals.

Als Gegenpol zu Mozarts absoluter Schönheit folgt das Oktett op. 11 des russischen Komponisten **Dmitri Schostakowitsch**, das ähnlich wie Mozarts Sinfonie Nr. 15 ebenfalls ein sehr frühes Werk ist. Schostakowitsch hatte gerade die sehr erfolgreiche Uraufführung seiner ersten Sinfonie hinter sich, als er dieses Oktett schrieb, das letztlich ein Fragment mit zwei Sätzen blieb. Trotz Schostakowitschs Jugend hören wir hier jedoch deutlich die Kraft, die Rhythmik und die typische Kompromisslosigkeit seiner musikalischen Sprache. Nach einem stillen und ausdrucksstarken langsamen Satz kommt die unbändige Energie des Scherzos zum Tragen, und am Ende erleben wir einen temperamentvollen, ja geradezu frenetischen Ritt der Jugend und des Elans. Interessant ist, dass der Komponist das Oktett seinem Freund, dem Dichter Wolodjar Kurchaw, gewidmet hat. Auch hier finden wir also eine Verbindung zur Poesie.

Das Adagio des amerikanischen Komponisten **Samuel Barber** gilt als eines der schönsten, wenn auch traurigsten Stücke für Streichinstrumente, vielleicht sogar der gesamten klassischen Musik. Barbers Adagio ist so populär geworden, dass es fast alle anderen Werke Barbers in den Schatten gestellt hat. Es wird häufig als Filmmusik verwendet und begleitet verschiedene besondere Anlässe.

Für uns ist dieses Stück auch Ausdruck der Versöhnung, vielleicht einer gewissen Weisheit und Demut, eines Blicks nach innen.

Wir lassen es bewusst neben dem Oktett von Dmitri Schostakowitsch erklingen. Beide Komponisten sind Zeitgenossen, stammen jedoch aus völlig unterschiedlichen Milieus, von verschiedenen Kontinenten, und wuchsen unter diametral entgegengesetzten politischen Bedingungen auf. Barbers Musik ist voller gesanglicher Melodien und tiefer Gefühle, die von Schostakowitsch hingegen ironisch, scharf, dramatisch bis tragisch. Dennoch tauchen ihre Werke oft gemeinsam in Konzerten und auf Aufnahmen auf – gerade wegen ihrer tiefen emotionalen Kraft und Ausdrucksstärke.

Das Lied von Jaroslav Seifert aus der Sammlung „Halleyova kometa“, das nach der Pause im Konzert erklingen wird, ist eines seiner innigsten Bekenntnisse zur Liebe zur Musik, zur Poesie und zur Liebe selbst. Die Pracht und Musikalität der Verse, die Schönheit und der Reichtum der Sprache wurden bereits unzählige Male beschrieben und schließlich mit dem Nobelpreis für Literatur gewürdigt.

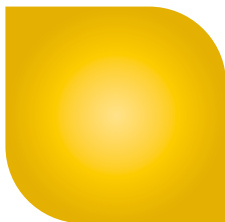
Lassen wir diese Schönheit in Verbindung mit der Musik des Komponisten auf uns wirken, den Jaroslav Seifert am meisten liebte – mit der Musik Mozarts.

Mit der Sinfonia concertante für Violine, Viola und Orchester, die zum Abschluss des Konzerts erklingen wird, krönen und feiern wir die fünfte Ausgabe des Festivals „Rochlitz klingt“.

Es ist unklar, warum Mozart dieses Werk eigentlich komponierte; es handelt sich nicht um einen Auftrag. Vielmehr ist es ein Versuch. Die Form der konzertanten Sinfonie, also eines Konzerts für mehrere Soloinstrumente mit einer sehr ausgewogenen orchestralen Begleitung, war bis dahin noch nicht verwendet worden. Alchemisten entdeckten bei ihren Versuchen nur selten Gold – Mozart gelang dies während seiner experimentellen Reihe mit dieser Form. Die Sinfonia concertante KV 364 ist eine Apotheose für zwei Streichinstrumente.

So entstand das ultimative Werk für das gemeinsame Konzertieren von Violine und Viola. Für jeden Geiger und jede Geigerin sowie jeden Bratschisten und jede Bratschistin gehört dieses Stück zu den schönsten, und sie freuen sich jedes Mal sehr darauf, es aufzuführen. Auch wir empfinden es als einen wunderbaren Dialog zweier Instrumente und als eine Feier der Freundschaft. Als Solistinnen freuen wir uns riesig, dass wir das Stück dieses Jahr gerade hier und gerade für Sie aufführen dürfen.

Wir wünschen Ihnen einen schönen Konzertabend!

ÚČINKUJÍ

BARLEN ensemble

VIOLA **Barbora Linke Holická**, Pražští komorní sólisté,
ensemble risonance erranti, Mnichov,
pedagožka na Hochschule für Künste, Brémy

HOUSLE **Lenka Machová**, Česká filharmonie

HOSTÉ Z ČESKÉ REPUBLIKY A Z NĚMECKA

HOUSLE **Jiří Pospíchal**, pedagog na Konzervatoři v Brně
Clemens Linder, Deutsches Symphonie-Orchester, Berlín,
Adamello Quartett

Zdeněk Zelba, Česká filharmonie,
pedagog na Konzervatoři Jaroslava Deyla v Praze,
Cimbálová muzika České filharmonie

Claudia Schmid-Heise, Koncertní mistr Oldenburgisches
Staatstheater, pedagožka na Hochschule für Künste, Brémy
Filip Zaykov, Die Deutsche Kammerphilharmonie Bremen,
Trio Incendio

VIOLA **Karel Untermüller**, pedagog na HAMU, Praha,
Heroldovo kvarteto, Baborák ensemble, Pražští komorní sólisté
Susanne Linder, pedagožka na Musikschule Berlin Charlottenburg,
Adamello Quartett

VIOLONCELLO **Hana Baboráková Shabuová**, Baborák ensemble,
Pražští komorní sólisté
Jula Murbach, Kammerakademie Potsdam
studentka na Hochschule für Künste, Brémy
Jan Holeňa, Česká filharmonie,
Cimbálová muzika České filharmonie

KONTRABAS **Filip Cortéz**, Brucknerorchester Linz

HOBOJ **Jana Brožková**, Česká filharmonie, pedagožka na HAMU, Praha
Jiří Zelba, Česká filharmonie,
Cimbálová muzika České filharmonie

LESNÍ ROH **Jiří Tarantík**, Orchester DJKT Plzeň, Collegium 1704,
Akademie für alte Musik Berlin
Jan Mach, Orchester Národního divadla, Praha

BICÍ NÁSTROJE **Marcus Linke**, timpánista, relink Bremen

ČTENÍ **Martin Polách**, člen Divadla F. X. Šaldy, Liberec

ZPĚV **Karel Jakubů**, Musica Bohemica, Šarman ensemble,
zakladatel projektu Krkonošské metro

Martin Polách vystudoval herectví na pražské DAMU. Po prvním angažmá v Pardubicích přešel do Divadla F. X. Šaldy v Liberci, kde působí prakticky po celý svůj herecký život a patří zde k nejobsazovanějším hercům. Za roli hraběte Alvaviry ve hře Figarova svatba byl nominován na cenu Thálie. Účinkuje v mnoha televizních inscenacích a filmech, v rozhlasových hrách. Martin Polách byl hostem prvního ročníku festivalu Rokytnice zní v roce 2022. Jsme moc rádi, že můžeme v pátém ročníku pana Polácha opět přivítat.

BARLEN ensemble, který tvoří violistka Barbora Linke Holická a houslistka Lenka Machová, obě původem z Prahy, vznikl již na hudební škole, ve třídě paní Evy Skálové. Dále pokračovaly ve společném studiu na Pražské konzervatoři. Obě považují za zásadní a za jednu z nejvlivnějších osobností ve svých hudebních životech primária Talichova kvarteta, houslistu Petra Messiereura, se kterými obě intenzivně studovaly.

Barbora Linke Holická studovala na Hochschule für Musik Hanns v Berlíně, své vzdělání zakončila na Hochschule für Musik ve Freiburgu v Breisgau. Je nositelkou několika interpretačních ocenění, má za sebou bohatou koncertní kariéru ve špičkových orchestrech a souborech, je mj. členkou souboru Pražští komorní sólisté. Od roku 2008 žije se svou rodinou v Brémách v Německu a v Praze, nedávno se stala jejím dalším domovem i Rokytnice nad Jizerou. Vyučuje hru na violu na Hochschule für Kunst v Brémách. V Německu se aktivně podílí na šíření české hudby a kultury, spolupracuje s Velvyslanectvím České republiky v Německu.

Lenka Machová vystudovala pražskou HAMU a Toho Gakuen School of Music v Toyamě v Japonsku. Od roku 2003 je členkou České filharmonie. Lenka pochází z hudebnické rodiny, oba sourozenci, se kterými často podniká výlety do jiných hudebních žánrů, jsou rovněž členy České filharmonie. V Rokytnici tráví od dětství téměř veškerý volný čas.

Chvilé společně strávené v přírodě, láska nejen k místním horám, ale i k tradicím a k historii přirozeně vedou obě hudebnice k objevování nových souvislostí mezi hudbou, literaturou a uměním obecně. Barbora Linke Holická a Lenka Machová jsou zakladatelkami festivalu Rokytnice zní.

ES SPIELEN

BARLEN ensemble

VIOLA **Barbora Linke Holická**, Prager Kammersolisten,
ensemble rizonance erranti, München,
Pädagogin an der Hochschule für Künste, Bremen

VIOLINE **Lenka Machová**, Tschechische Philharmonie

GÄSTE AUS DER TSCHECHISCHEN REPUBLIK UND AUS DEUTSCHLAND

VIOLINE **Jiří Pospíchal**, Pädagoge am Konservatorium in Brno
Clemens Linder, Deutsches Symphonie-Orchester, Berlin,
Adamello Quartett
Zdeněk Zelba, Tschechische Philharmonie, Pädagoge Konservatorium
J.Deyl Prag, Zimbalmusik der Tschechischen Philharmonie
Claudia Schmid-Heise, Konzertmeisterin des Oldenburgischen
Staatstheaters, Pädagogin an der Hochschule für Künste, Bremen
Filip Zaykov, Die Deutsche Kammerphilharmonie Bremen,
Trio Incendio

VIOLA **Karel Untermüller**, Pädagoge an der HAMU, Prag,
Prager Kammersolisten, Baborák ensemble, Herold Quartett
Susanne Linder, Pädagogin an der Musikschule Berlin
Charlottenburg, Adamello Quartett

VIOLONCELLO **Hana Baboráková Shabuová**, Baborák ensemble,
Prager Kammersolisten
Jula Murbach, Kammerakademie Potsdam,
Studentin der Hochschule für Künste Bremen
Jan Holeňa, Tschechische Philharmonie,
Zimbalmusik der Tschechischen Philharmonie

KONTRABASS **Filip Cortéz**, Brucknerorchester Linz

OBOE **Jana Boušková**, Tschechische Philharmonie, Pädagogin an der
HAMU, Prag
Jiří Zelba, Tschechische Philharmonie,
Zimbalmusik der Tschechischen Philharmonie

WALDHORN **Jiří Tarantík**, Orchester des Theaters Pilsen, Collegium 1704,
Akademie für alte Musik, Berlin
Jan Mach, Orchester des Nationaltheaters, Prag

SCHLAGZEUG **Marcus Linke**, Paukist, relink Bremen

LESUNG **Martin Polách**, Schauspieler, Mitglied des Theaters F. X. Šalda, Liberec

GESANG **Karel Jakubů**, Musica Bohemica, Šarman ensemble,
Gründer des Projekts "Riesengebirgs Metro"

Martin Polách studierte Schauspiel an der DAMU in Prag. Nach seinem ersten Engagement in Pardubice wechselte er zum F. X. Šalda-Theater in Liberec, wo er praktisch sein gesamtes Schauspielerdasein verbracht hat und zu den meistbeschäftigten Schauspielern zählt. Für seine Rolle als Graf Alvavira in dem Stück „Figaros Hochzeit“ wurde er für den Thalia-Preis nominiert. Er wirkt in zahlreichen Fernsehproduktionen, Filmen und Hörspielen mit. Martin Polách war Gast der ersten Ausgabe des Festivals „Rochlitz klingt“ im Jahr 2022. Wir freuen uns sehr, ihn in der fünften Ausgabe erneut begrüßen zu dürfen.

Das BARLEN-Ensemble, bestehend aus der Bratschistin Barbora Linke Holická und der Geigerin Lenka Machová, beide gebürtige Pragerinnen, entstand bereits an der Musikschule in der Klasse von Eva Skálová. Anschließend setzten sie ihr gemeinsames Studium am Prager Konservatorium fort. Beide betrachten den Primisten des Talich-Quartetts, den Geiger Petr Messiereur, mit dem sie intensiv studierten, als prägend und als eine der einflussreichsten Persönlichkeiten in ihrem musikalischen Leben.

Barbora Linke Holická absolvierte ihr Musikstudium an der Hochschule für Musik Hanns Eisler in Berlin und an der Hochschule für Musik in Freiburg im Breisgau. Sie ist Trägerin mehrerer Auszeichnungen für ihre interpretatorischen Leistungen, blickt auf eine reichhaltige Konzertkarriere in Spitzenorchestern und Ensembles zurück und ist unter anderem Mitglied des Ensembles „Prager Kammermusiksolisten“. Seit 2008 lebt sie mit ihrer Familie in Bremen sowie in Prag; seit kurzem ist auch Rochlitz an der Iser zu ihrer zweiten Heimat geworden. Sie ist Dozentin für Viola an der Hochschule für Künste in Bremen. In Deutschland engagiert sie sich aktiv für die Verbreitung tschechischer Musik und Kultur und arbeitet mit der Botschaft der Tschechischen Republik in Deutschland zusammen.

Lenka Machová studierte an der HAMU in Prag und an der Musikakademie Toho Gakuen School of Music in Toyama Japan. Seit 2003 ist sie Mitglied der Tschechischen Philharmonie. Lenka stammt aus einer Musikerfamilie; ihre beiden Geschwister, mit denen sie oft Ausflüge in andere Musikgenres unternimmt, sind ebenfalls Mitglieder der Tschechischen Philharmonie. In Rochlitz an der Iser verbrachte sie ihre Kindheit und verbringt dort auch heute fast ihre gesamte Freizeit.

Die gemeinsam in der Natur verbrachten Momente, die Liebe nicht nur zu den örtlichen Bergen, sondern auch zu Traditionen und zur Geschichte führen die beiden Musikerinnen ganz natürlich dazu, neue Zusammenhänge zwischen Musik, Literatur und Kunst im Allgemeinen zu entdecken. Barbora Linke Holická und Lenka Machová sind die Gründerinnen des Festivals „Rochlitz klingt“.

PODĚKOVÁNÍ

Festival Rokytnice zní tímto děkuje všem, kteří umožňují jeho konání!

Děkujeme za ochotu a obětavost, čas a flexibilitu, trpělivost, pochopení a nadšení všem kolem nás. Děkujeme za rychlé a konstruktivní odpovědi na naše otázky od všech institucí, speciálně od Informačního centra v Rokytnici nad Jizerou a Libereckého kraje. Děkujeme za fantazii, investovaný volný čas a zásadní spolupráci během čtenářské soutěže učitelům Základní školy v Rokytnici nad Jizerou.

Děkujeme všem, na jejichž pomoci a umění realizace festivalu stojí – od grafiky a korektury doprovodných textů, aranžmá skladeb, přes otevření kostela a dalších prostor hudeb, po pomoc s technickým zázemím koncertů!

Děkujeme všem dárcům a finančním garantům!
Obzvláštní dík patří **Nadaci Škoda Auto**, která je generálním partnerem festivalu a **Česko-německému fondu budoucnosti**, který již pátým rokem festival zásadně podporuje a umožňuje návštěvu německých hudebníků na festivalu.

Díky všem, kdo vložili do festivalu důvěru i finance dle svých možností.

Děkujeme dětem, za jejich entusiasmus při účasti na čtenářské soutěži!

Největší dík patří vám, milí posluchači, za to, že vytváříte během koncertů neopakovatelnou atmosféru!

**Děkujeme vám, že jste byli součástí letošního ročníku festivalu.
Již nyní se těšíme v příštím roce na shledanou!**

*Za BARLEN ensemble a všechny hudebníky
festivalu Rokytnice zní 2026
Barbora Linke Holická*

DANKSAGUNG

Das Festival „Rochlitz klingt“ bedankt sich bei allen, die seine Durchführung ermöglichen!

Wir danken allen um uns herum für ihre Hilfsbereitschaft und ihren Einsatz, ihre Zeit und Flexibilität, ihre Geduld, ihr Verständnis und ihre Begeisterung. Wir danken allen Institutionen für die schnellen und konstruktiven Antworten auf unsere Fragen, insbesondere dem Informationszentrum in Rochlitz an der Iser und der Region Liberec. Wir danken den Lehrkräften der Grundschule in Rochlitz für ihre Kreativität, die investierte Freizeit und die entscheidende Mitarbeit während des Lesewettbewerbs.

Wir danken allen, auf deren Hilfe und Können die Durchführung des Festivals beruht – von der grafischen Gestaltung und dem Korrekturlesen der Begleittexte über die Bereitstellung der Kirche und weiterer Räumlichkeiten für die Musik bis hin zur Unterstützung bei der technischen Ausstattung der Konzerte.

Wir danken allen Spendern und Geldgebern!
Ein besonderer Dank gilt der **Škoda Auto Stiftung**, dem Hauptpartner des Festivals, sowie dem **Deutsch-Tschechischen Zukunftsfonds**, der das Festival bereits im fünften Jahr maßgeblich unterstützt.

Vielen Dank an alle, die dem Festival ihr Vertrauen geschenkt und es im Rahmen ihrer Möglichkeiten finanziell unterstützt haben.

Wir danken den Kindern für ihre Begeisterung bei der Teilnahme am Lesewettbewerb!

Der größte Dank gilt Ihnen, liebe Zuhörer, dafür, dass Sie während der Konzerte eine einzigartige Atmosphäre schaffen!

Danke, dass sie alle ein Teil dieses Jahrgangs waren, wir freuen uns auf ein Wiedersehen im nächsten Jahr!

*Im Namen des BARLEN-Ensembles und aller Musiker
des Festivals „Rochlitz klingt 2026“,
Barbora Linke Holická*

Pořádá Spolek pro obnovu hudebního života v Rokytnici nad Jizerou a BARLEN ensemble
Veranstaltet vom Verein zur Erneuerung des Musiklebens in Rochlitz an der Iser
und dem BARLEN ensemble

WWW.ROKYTNICEZNI.CZ

GENERÁLNÍ PARTNEŘI / GENERAL PARTNER

Česko-německý
fond budoucnosti

Deutsch-Tschechischer
Zukunftsfonds

PARTNEŘI / DIE PARTNER

PENSION BOBES
& CHATA HORÁLKA

grafická úprava: Barbora Vlasáková – texty k programu: Barbora Linke Holická
grafische Gestaltung: Barbora Vlasáková – Texte zum Programm: Barbora Linke Holická